THE SHEPHERD OF ISRAEL

VOL. XIX No. 8 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department APRIL, 1937

I HAVE GOTTEN A MAN!

By Daniel Fuchs, a Jewish believer in the Lord Jesus Christ.

With the first sin there came the first promise of the Redeemer from sin. In the midst of God's pronouncement of judgment because of sin, God announced the coming of One who would bruise the head of the author of sin (Gen. 3:15). It was with this promise in her mind that Eve, when Cain was born, exclaimed, "I have gotten a man, even Jehovah" (Prof. Taylor Lewis' translation of Gen. 4:1). Eve thought that Cain was the promised Messiah. Down through the Old Testament times the people were ever looking for the coming Redeemer. It was not surprising that Abraham should have thought that Isaac was the Messiah. God had promised Abraham that in him should "all the families of the earth be blessed" (Gen. 12:3). The miraculous birth of Isaac when Abraham was 100 years old was proof that God had a special plan for Isaac.

The twenty-second chapter of Genesis contains one of the most fascinating dramas in literature. God commanded Abraham to take his only son Isaac, whom he loved, and offer him up as a sacrifice. Just think of the violence that was done to Abraham's natural feelings! He was to offer up his only son, the son whose coming he had awaited with joy; and now he was not only to offer Isaac up as a sacrifice but it was to be his own hand that was to slay his son. Abraham, his son, and two servants travelled toward Moriah. On the third day Abraham saw Moriah in the distance and he and Isaac separated themselves from the others. Abraham took the wood for the burnt offering and laid it upon Isaac. Isaac asked where the lamb for the offering was, and Abraham said that God himself would provide a lamb for the offering. When they came to God's appointed place Abraham built the altar, bound Isaac, and was ready to slay him when the Angel of the Lord called unto him from heaven and told him to stay his hand from slaying his only son. Then Abraham looked and saw a ram caught in a thicket by the horns and Abraham took the ram "and offered him up for a burnt offering in the stead of his son." Abraham's faith and obedience were rewarded by the return of Isaac to himself, by God's taking the will of Abraham into account instead of his deed, and by the turning of this trial of his faith into a revelation of the coming Messiah. When the Lord Jesus Christ was upon earth he said, "Abraham rejoiced to see my day, and he saw it, and was glad" (John 8:56). There is little doubt that when the Lord Jesus Christ said this he was referring to the time when Abraham's only and well-loved son was returned to himself after he had been willing to offer Isaac unto God.

Daniel Fuchs

Abraham was made to stand upon Mount Moriah and there saw in type the scenes which we find foretold with startling accuracy by our prophets. Here are a few:-

1. Isaac bore the wood upon which he was himself to be offered. Two thousand years later the Lord Jesus Christ bore His cross and was offered as our sacrifice. "The Lord hath laid on him the iniquities of us all" (Isa. 53:6).

2. Isaac was bound and we read of no resistance or struggling. Isaac was willing himself to be offered up. How much like the One, the Lord Jesus Christ, Who was "brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb, so so he openeth not his mouth" (Isa. 53:7).

3. Abraham's only son was to have been offered as a sacrifice but God stayed his hand. Two thousand years later God's only begotten Son, the Lord Jesus Christ, was offered up as the sacrifice for the sins of the whole world, and this time no hand was stayed—but He paid the debt for our sins. "He bore our sins in his own body on the tree" (I Peter 2:24).

4. When God commanded Abraham to offer Isaac, he obeyed; and in his heart Isaac was dead from that moment. It was on the third day that Isaac was returned to his father. After the Lord Jesus Christ suffered and died for our sins He was buried, but rose again the third day. "Christ died for our sins according to the scriptures; and that he was buried; and that he hath been raised on the third day according to the scriptures" (I Cor. 15:3, 4. R. V.).

My friends, surely all these things cannot be coincidences. To the open mind it must be clear that the story of Abraham and Isaac foreshadowed the time when the Messiah, our Lord Jesus Christ, was to do what Isaac could not do—atone for your sins and mine.

"There was no other good enough
To pay the price of sin.
He only could unlock the gates
Of heaven and let us in.

O! dearly, dearly has He loved
And we must love Him too,
And trust in His redeeming blood,
And try His works to do."

DOING IT "FOR A CAREER?"

The American Hebrew has paid all Christian Jews a gracious compliment. This periodical conducts in its pages a Question Box, the editor of which is Dr. Joshua Bloch of the New York Public Library. Recently there appeared the following question and answer:-

QUESTION. Were Disraeli, Heine and Lassalle, Jews? What about Neil Primrose, was he a Jew?
ANSWER. Disraeli's father and mother were Jews, but in his youth he was baptized. He lies buried in the churchyard at Hughenden. Heine underwent baptism for a career. His body rests in a Christian cemetery in Paris. Lasalle, born a Jew, after his sixteenth year, when he dreamed the glorious dream of becoming a liberator of the Jews, severed all connections with the Jewish people. The Hon. Neil Primrose was the son of a Jewish mother. His life was cut short in the midst of a brilliant career and he found his final resting place in Palestine. While in Parliament, he defended the Jews with the eloquence of Disraeli. Were they all Jews? Yes or no. In each instance the answer must be sought in the right instinct of the Jewish people, who are often inclined to include such eminent figures in their Roll of Honor. One need only call to mind the traditional justification contained in the Rabbinic dictum, "an Israelite even though he has transgressed, remains an Israelite." According to Jewish law and practice, the child of a Jewish mother belongs to the Jewish fold. Even though such person becomes religiously dissociated from Judaism, Jewry may still claim him.

Now this is indeed a rare concession, and we are so agreeably surprised to find out that, after all, we are Jews, by edict of Dr. Joshua Bloch, that we feel we must make due acknowledgement of this unusual courtesy.

SLANDERING YOUR BROTHERS

Because, for centuries upon centuries our blinded Jewish friends have shamefully mistreated many of their own flesh and blood who have confessed faith in the Lord Jesus Christ. Even the rabbis have denounced us from their synagogue platforms. They have called us traitors and frauds, and every other disgraceful name that could be thought of, all because we recognized and acknowledged that the Lord Jesus Christ, who came 1900 years ago and who gave Himself to be a sacrifice for our sins at Calvary, was none other than the Messiah promised to us by God through the prophets that He sent to our forefathers.

Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Even Dr. Bloch, in spite of his generous concession, seems still possessed of this inborn and inbred prejudice, for he accuses Heine of being baptized "for a career"! This is not quite as generous a treatment of Heine as would do credit to Dr. Bloch's intelligence. On the same theory we might accuse Dr. Bloch of being a Jew and a librarian "for a career." And we might accuse Rabbi Wise of being a pulpiteer and a rabbi, "for a career." In other words, it is serious business to impugn the motives of a fellow Jew, and particularly one so distinguished as Heine was.

WHY BE SO IGNORANT?

But of course it ought to be pointed out that Dr. Bloch, and perhaps with him, The American Hebrew, are not quite up to the level of their own educational standards. For Dr. Bloch really ought to know that a Jew can never be anything else but a Jew, any more than a German can ever be anything else but a German. That is, a Jew is born a Jew and a German is born a German. The Jew may grow up and become an atheist, but he is still a Jew, that is, he is an atheistic Jew. Or, the Jew may grow up and become a Communist, and yet he is still a Jew. He is a Communistic Jew. Likewise, a Jew grows up and becomes a member of the Reformed Temple, and we call him a Reformed Jew. Then, again, the Jew grows up and stays with the Orthodox Synagogue, and we call him an Orthodox Jew. Now let us be fair and logical, and let us follow this reasoning to its honest conclusion: When a Jew grows up and becomes a believer in the Lord Jesus Christ, he is still a Jew, but he is a Christian Jew! So, Dr. Bloch, while we thank you for granting that Disraeli and Heine and Lasalle and all the thousands of other distinguished Christian Jews were still Jews, yet we must ask you to go just a little bit further and have the kindness of heart to believe that this great galaxy of brilliant stars may have come to believe in the the Lord Jesus Christ out of an honest conviction, and not "for a career"!

WHAT PRICE CAREER

You must know, Dr. Bloch, for after all you are an educated man, that the greatest man in the Christian era, apart from the Lord Jesus Christ, was one Saul of Tarsus, later known as Paul. This Paul was a flaming torch for the Lord Jesus Christ, after having been a notorious persecutor of those who believed in the Lord Jesus Christ. This Paul, furthermore, tells us,

> "Are they Hebrews? so am I. Are they Israelites? so am I. Are they the seed of Abraham? so am I. Are they ministers of Christ? (I speak as a fool) I am more; in labours more abundant, in stripes above measure, in prisons more frequent, in deaths oft. Of the Jews five times received I forty stripes save one. Thrice was I beaten with rods, once was I stoned, thrice I suffered shipwreck, a night and a day I have been in the deep; in journeyings often, in perils of waters, in perils of robbers, in perils by mine own countrymen, in perils by the heathen, in perils in the city, in perils in the wilderness, in perils in the sea, in perils among false brethren; in weariness and painfulness, in watchings often, in hunger and thirst, in fastings often, in cold and nakedness." 2 Cor. 11: 22-27.

So, Dr. Bloch, do you still think that a man like Paul was baptized "for a career?" Do you know of any other Jew in the history of the world who went through shipwreck, through beatings that left him almost dead, through stonings, through robberies, through perils by his own countrymen, who endured weariness and painfulness and hunger and thirst and fastings, and cold and nakedness, all "for a career?" Would you do all this for a career?

THE CURE FOR HATE AND PREJUDICE

If Dr. Bloch will take the trouble to read a little bit out of a book called the New Testament he will find a wonderful description of what the Lord Jesus Christ can do for him and for every other Jew, if only he will let Him. For we read in I Cor. 13:7, that Love "believeth all things, hopeth all things, endureth all things." We read also in the same chapter that Love "rejoiceth in truth." Now this Love is supernatural and comes from above, and each person who reads these words can obtain this Love by coming simply as a child to the Lord Jesus Christ, and accepting the sacrifice made by Him 1900 years ago at Calvary. Then there will happen to you what the Lord Jesus Christ told Nicodemus would have to happen to him:- "Ye must be born again." You will then be born again, a true child of God, and all those unpleasant characteristics of your fleshly nature, will be gone; you will not have such a wicked feeling against your fellow Jewish brother because he believes in the Lord Jesus Christ; a feeling of hate of this kind is really the same thing as murder in your heart; and of course you know what God thinks of the man who harbors murder in his thoughts. Your only hope is in the Lord Jesus Christ. Will you turn to Him today before it is too late?

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c. in coin or stamps and we will mail you a 40c. New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL
27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton Street

Brooklyn, N. Y.

Copies of The Shepherd of Israel **may be obtained** at the following stations:-

Brooklyn, N. Y.
27 Throop Avenue
REV. LEOPOLD COHN

Chicago, Ill.
316 Stanley Pl.
Rev. SOLOMON BIRNBAUM

Pittsburgh, Pa.
1603 Centre Avenue
Rev. JOHN SOLOMON, Missionary

Philadelphia, Pa.
535 Spruce Street
Mr. HARRY BURGEN, Missionary

Columbus, Ohio
1039 E. Broad Street
Rev. OSCAR WAGO

Los Angeles, Calif.
2005 Brooklyn Ave.
Rev. E. ZIMMERMAN

Sidney, Australia
145 Commonwealth Street
Rev. G. E. ARDILL

Warsaw, Poland
Targowa, 15. M. 4.
Rev. MOSES GITLIN, Missionary

Jerusalem, Palestine
Gospel Gate, Russian Compound
Rev. FRANK L. BOOTHBY, Missions

Paris, France
123, Avenue du Maine
Rev. HENRI VINCENT

ארויס שפראצען. ווען מ׳האט ישוע המשיח מקבר געווען, האט מען א שווערען שטיין ארויפגעלעגט אויף זיין קבר אז ער זאל פון דארט נישט קאנען ארויסקומען אדער אז די תלמידים זאלען איהם נישט קאנען ארויס׳גנב׳ענען און דאן זאגען אז ער איז אויפגעשטאנען פון די טויטע. צוליעב דעם האבען אידען געבעטען דעם גאווערנאר אז ער זאל אהין שטעלען א וואך מיט סאלדאטען און היטען דעם קבר. דערווייל—טראץ דעם שווערען שטיין וואס איז געלעגען אויפ׳ן קבר און טראץ די וואך סאלדאטען וואס האבען טאג און נאכט געוואכט איבער׳ן קבר, האט די תקומה אם דריטען טאג דאך שטאטגעפונען אזוי ווי ער אליין האט פאראויס געזאגט ביים לעבען, אז "אזוי ווי יונה הנביא איז געווען אין דעם פיש דריי טעג און דריי נעכט אזוי וועט ער אויך מוזען זיין אין קבר דריי טעג און דריי נעכט", און אם ענדע פון די דריי טעג ארויסשפראצען פון דארט "ומתחתיו יצמח".

אסאך אידען, יראים ושלמים, האבען תמיד מתפלל געווען אין דער שמונה עשרה "את צמח דוד עבדך במהרה תצמיח" און זיי טהון דאס נאך עד היום, נישט וויסענדיג אז דער "צמח דוד", ישוע המשיח, איז שוין לאנג ארויסגעשפראצט פון די טויטע און ער לעבט, און זיצט "לימין הגבורה" אזוי ווי עס הייסט אין תהלים ק"י: "נאם ד׳ לאדני שב לימיני עד אשית איבך הדם לרגליך".

טרויריגע ספירה טעג

Die פעריאדע צווישען די צוויי גרויסע ימים טובים, פסח און שבועות, איז זעהר א טרויעריגע ביי אידען איבער דער גאנצער וועלט. מ׳טאהר נישט חתונה האבען, מ׳מאהר זיך נישט שעהרען, מ׳טאהר זיך נישט באדען. בקיצור, אידיישע חכמים האבען פארבאטען אלערליי תענוגים אין דיעזע וואכען. די אורזאך דערפון ווערט אין ש"ע הלכות שבועות סימן תצ"ג אנגעגעבען, באשר, אין דיעזער צייט זענען די תלמידים פון רבי עקיבא אויסגעשטארבען, נור אין ל"ג בעומר האט זיך די מיתה אויפגעהערט, דערפאר איז ל"ג בעומר עפעס אזוי ווי א שטיקעל יום טוב. דאס איז מצד ש"ע.

לויט די היסטאריע אבער, געפינען מיר רבי עקיבא אין א שרעקליכען טעות און במילא אויך די תלמידים אין זעלבען טעות און נור אליין אט יענער שרעקליכער טעות האט די גאנצע מפלה פעראורזאכט.

מיר מיינען דעם גרויסען פעהלער וואס רבי עקיבא האט געמאכט מיט זיין געבען די הסכמה אויף בר כוכבא אז ער איז דער משיח. בר כוכבא איז געווען א שטארקער העלד און א שעהנע אנציהענדע פערזענליכקייט. האט רבי עקיבא—וואס האט נור געקאנט זעהן די אויסווענדיגע ערשיינונג פון בר כוכבא — מסכים געווען אז בר כוכבא איז דער משיח אזוי ווי ער אליין האט זיך פראקלאמירט.

רבי עקיבא האט נעמליך דאצו א בעוויז געבראכט פון דעם פסוק "דרך כוכב מיעקב", (במדבר כ"ד, 17) בכן, אט דער כוכב מיינט טאקע דעם בר כוכבא. נאך אזא טייער פשט׳ל האט ער אויך ארויסגעגעבען א באפעהל אז די שטארקסטע פון זיינע תלמידים און אלע אנדערע שטארקע יונגע לייט זאלען זיך אנשליסען צו דעם פאלשען משיח בר כוכבא און מאכען א רעוואלוציע געגען מלכות רוים וועמעס קייזער האט געהייסען אדריאן.

ווען דער קייזער האט געהערט אז די אידען האבען געשטיפט א רעוואלוציאן און האבען פערטריבען די עטליכע רוימישע סאלדאטען וואס זענען געווען אין ארץ ישראל אלס וואך, און אזוי נאך איז זיי געלונגען אוועק צו נעמען א שטיק פון ארץ ישראל, האט דער קייזער געשיקט א שטארקען רעגימענט סאלדאטען איינצושטילען די רעוואלוציע.

דאמאלס זענען געווען אין ארץ ישראל פיעלע טויזענטע אידען וואס האבען געגלויבט אין ישוע המשיח, וועלכע האבען לחלוטין נישט געוואלט וויסען פון פאליטיקס און נישט געוואלט געהן אין דער מלחמה. דערפאר האט בר כוכבא אנגעהויבען שטארק צו פארפאלגען די נאכפאלגער פון ישוע המשיח. ער האט זיי אויסגעטיילט גרויסע צרות און פיעלע אויך אויסגע׳הרג׳עט, אליז ווייל זיי האבען איהם נישט געוואלט אנערקענען אלס דעם משיח.

דאס האט אזוי געדויערט עטליכע יאהר, די צייט איז אבער געקומען ווען די העלדישע רוימישע סאלדאטען זענען זיי איבערפאלען און אויסגעקוילעט אלע 500,000 בר כוכבא׳ס סאלדאטען. בר כוכבא אליין האט זיך באהאלטען בחדרי חדרים אין דער שטאט ביתר.

סעווערוס, דער קאמענדאנט פון די רוימישע ארמעע האט אבער אויך בר כוכבא׳ן געוואלט בעקומען, האט ער געשיקט זיינע סאלדאטען איהם זוכען און ווען א סאלדאט האט איהם געפונען האט ער איהם זיין קאפ ארונטער גענומען און איהם געבראכט צו דעם קאמענדאנט סעווערוס.

אט דאס איז געווען די אורזאך וואס די תלמידים פון רבי עקיבא זענען אויסגעקוילעט געווארען ווי שאף. אוי ווי טייער האבען אידען באצאלט פאר יענעם גרויסען טעות!

אזוי האבען אידען תמיד געלעבט אין טעות און געליטען דערפאר. דער טעות איז אבער תמיד געווען ווייל זיי האבען נישט געגלויבט אין גאטס ווארט וואס צייגט אונז בפירוש ווער דער משיח איז, אז מיר זאלען קיין טעות מאכען. דארט האט גאט ב"ה אונז געגעבען א פולע בעשרייבונג וועגען דעם משיח, פון וואו ער זאל קומען, וואו ער זאל געבוירען ווערען, יא אלע איינצעלהייטען האט אונז גאט געגעבען דורך די נביאים מיר זאלען קאנען וויסען ווער דער משיח איז. נעמליך ישוע המשיח מנצרת אין וועמען אלע נבואות זענען ערפילט געווארען. נישט בחנם זאגט ישוע המשיח אין יוחנן ה, 39: "דרשו בכתובים אשר אתם אמרים חיי עולם יש לכם והמה מעידים עלי".

דאס איז אבער ביי אידען געווען גאנץ א קליינער ווערטה, עס האט זיי נישט געקימערט וואס גאט זאגט נייערט דאס וואס רבי עקיבא האט געזאגט. ישוע המשיח וואס איז געקומען מיט צירקא הונדערט יאהר פריהער און איז לחלוטין בעוויזען געווארען צו זיין דער משיח אלהי יעקב, איהם האבען אידען פארווארפען, אבער בר כוכבא אויף וועמען רבי עקיבא האט זיין חותם געשלאגען האבען אידען געפאלגט און האבען דערמיט געבראכט דאס גרעסטע אומגליק אויף אידען צו יענער צייט.

אט אויף דעם קלאגט נעביך גאט ב"ה דורך ישעיה הנביא אין קאפיטעל ה: הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים השך לאור ואור להשך שמים מר למתוק ומתוק למר".

עס איז א פאקט, אז אלע אידישע צרות און דאס גאנצע פינסטערע גלות קומען דאך נור צוליעב אונזערע זינד, אזוי ווי אידען זענען אליין מודה אז "ומפני חטאינו גלינו מארצנו", זאגט אבער דרויף גאט: "והוא מחלל מפשעינו מדכא מעונותינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו". (ישעיה נ"ג ד"ה, אז ישוע המשיח האט דעם שליסעל צו אונזער ישועה און צו אונזער נחמה. דאכציך, איז דאך שוין גוט — ווילען אבער אידען נישט.

געוואלד ליעבע אידען, קומט ארויס פון אייער ביטערען טעות! און גלויבט אין ישוע המשיח דעם איינציגען גואל ישראל ע"פ תורת משה והנביאים.

אונזערע מיסיאנען

און אנדערע סטיישאנס וואו איהר קאנט באזוכען אונזער מאנאטס-בלאט "רעה ישראל" גראטיס

ברוקלין, נ. י.
רעוו. לעאפאלד קאהן
27 טרופ עוועניו

פילאדעלפיא, פא.
מר׳ הארריי בוירגען
535 ספרוס סטריט

פיטסבורג, פא.
רעוו. דזשאן סאלאמאן
1603 סענטראל עוועניו

שיקאגא, אילינאי
רעוו. סאלאמאן בירנבאום
316 סטענלי פליים

לאס אנגעלעס, קאליפ.
רעוו. ע. צימערמאן
2005 ברוקלין עוועניו

קאלומבוס, אהייא
רעוו. אסקאר וואגא
1039 איסט בראאד סטריט

סידני אסטראליען
רעוו. נ. ע. ארדיל
145 קאמאנוועלטה סטריט

ווארשע, פוילען
רעוו. משה גיטלין
טארנאוונא 15, מ. 4.

ירושלים, פאלעסטינא
גאספעל גייט, רוסישער קאמפאונד
רעוו. פרענק בוטהביי

פאריז, פראנקרייך
רעוו. הענרי ווינסענט
123 דא-מעיז עוו.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רועה ישראל

אַ מאָנאַטליך בלאַט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח

VOL. XIX No. 8 — Rev. LEOPOLD COHN, Editor — APRIL, 1937

אַ תלמיד אָהן גלויבען

מיר לייענען אין ברית חדשה (יוחנן כ, 29-19) אַז תומה, איינער פון ישוע המשיח'ס ערשטע תלמידים איז געווען אַ צווייפלער אין דער תקומה פון ישוע המשיח אַם דריטען טאָג נאָך דער קבורה. איינינע פון זיינע תלמידים, יחידי סגולה, האָבען איהם געזעהן דעם דריטען טאָג נאָך זיין טויט אין אַ חדר מיוחד. אַ לעבעדיגען, זיי געבענדיג "שלום עליכם" און ער האָט זיי געוויזען זיין דורכגעשטאָכענע זייט און זיינע הענד. יענע תלמידים האָבען דאָס באַשטעטיגט באותות ובמופתים. דאָך האָט תומה, איינער פון די תלמידים וואָס איז דאַמאָלס דערביי נישט געווען, דאָס נישט געוואָלט גלויבען, ער האָט זיי געזאָגט: "ביז איך וועל נישט אריין שטעקען מיינע פינגער אין דער עפענונג וואָס די רוימישע סאָלדאַטען האָבען איהם געמאַכט אין זיין זייט מיט אַ שפּיעז בשעת ער איז געהאַנגען אויפ'ן צלב, ביז דאַן וועל איך נישט גלויבען אין זיין תקומה פון די טויטע. ער האָט דאָס נישט געוואָלט גלויבען ווייל ביז דאַמאָלס האָט זיך נאָך קיינמאָל נישט געטראָפען אַז איינער זאָל פון זיך אַליין אויפשטיין פון קבר דריי טעג נאָך דער קבורה, אָהן די פאַרמיטלונג פון אַ גרויסען נביא; האָט ער דערפאַר דאָס נישט געקאָנט גלויבען.

אכט טעג שפּעטער האָבען זיך די תלמידים ווידער געהאַט פערזאַמעלט אין אַ חדר מיוחד אין אַ בין השמשות'דיגע שעה. די טיהרען זענען געווען שטאַרק פאַרשלאָסען כדי אידען זאָלען זיי נישט בעפאַלען און זיי געבען מכות רצח, דאַמאָלס איז תומה אויך געווען מיט זיי. פּלוצים איז ישוע המשיח ווידער ערשיענען אין זייער מיט, ער האָט זיי ווידער באַגריסט מיט אַ הארציגען "שלום עליכם" און ער האָט זיך ספּעציעל געווענדט צום צווייפעלדיגען תומה און זאָגט איהם: "תומה — שטרעק אויס דיין האַנד און לייג זי אריין אין דער עפענונג פון דעם שפּיעז אין מיין זייט און זיי נישט אונגלויביג". באַלד דרויף איז תומה אַנידער געפאַלען צו ישוע המשיח'ס פיס און האָט אויסגעשריגען "מיין האַרר און מיין גאָט!"

אַזאַלכע ווערטער ווי תומה האָט אויסגערופען אויף ישוע המשיח, "מיין האַרר און מיין גאָט" איז תמיד געווען ווי אַ דאָרן אין די אויגען פון אַלע אונגלויביגע, גוים בכלל און אידען בפרט. עס זענען תמיד געווען אַפּיקורסים וואָס האָבען באין אופן נישט געוואָלט גלויבען אין דער תקומה פון ישוע המשיח. דער פראַנצויזישער אַפּיקורס "וואָלטעער" צוגלייך מיט אַלע אַנדערע אונגלויביגע מענשען האָבען תמיד פאַרזוכט אַלערליי שווינדלערישע און צודרעהטע אויסלעגונגען פון דער הייליגער שריפט כדי אויסצופיהרען זייער טייפלישען שגעון, זיך געגען צו שטעלען דעם אמת אין ישוע המשיח. ווען זיי זענען אָבער געקומען צו תומה'ס אויסרוף אויף ישוע המשיח "מיין האַרר און מיין גאָט", זענען זיי עפּעס ווי פאַרשטומט געוואָרען פאַר אַ קורצער צייט. זיי האָבען לחלוטין נישט געקאָנט משיג זיין וויאַזוי אַ איד ווי תומה האָט געקענט אָנרופען ישוע "מיין גאָט". אידען זענען בחרפּתינו טאַקע אַמאָל געווען געצען דיענער, אָבער נאָך גלות בבל האָבען זיי געצענדיענסט לגמרי אויפגעגעבען, האָבען פיעלע טאַקע נישט געקאָנט פאַרשטעהן וויאַזוי אַ פרומער איד ווי תומה, וואָס האָט בעפאָר לגמרי נישט געוואָלט גלויבען אין משיח'ס תקומה זאָל זיך פּלוצים אַנידער קניען צו ישוע און איהם אָנרופען "מיין גאָט". ער האָט עס אָבער אַזוי געטהון ווייל ער און אַלע אַנדערע תלמידים זענען אַבסאָלוט געווען איבערצייגט אַז די געטליכקייט האָט געוואוינט אין קערפּערליכען־משכן פון ישוע המשיח.

אַזוי האָבען פיעלע אַנדערע גרויסע מענער אין דער וועלט געגלויבט אַז די תקומה פון ישוע המשיח איז "אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן ..." נעמט למשל די געשיכטע וואָס דער פערנאַנטער "יוסיפין בן גריון" האָט וועגען ישוע המשיח געשריבען, דאָרט אין בוך 18, קאַפּיטעל 3, פּערעגראַף 3, שרייבט ער: "אין יענער צייט איז געווען איינערביים נאָמען "ישוע" אַ קלוגער מענש, ווען מיר האָבען דאָס רעכט איהם אָנצורופען "מענש". ווייל ער האָט געטון וואונדערבאַרע זאַכען, ער איז געווען אַ לעהרער פון גרויסע פערזעהנליכקייטען וואָס האָבען ביי איהם געלערענט מיט גרויס פאַרגעניגען. ער האָט צוגעצויגען צו זיך ביידע, אי גוים און אי אידען. ער איז באמת געווען דער משיח. ווען דער גאָווערנאָר פּילאַטוס האָט געפאָלגט די עצה פון מאַנכע פיהרער און האָט איהם פאַראורטיילט צום טויט, האָבען פיעלע נאָכפאָלגער איהם קיינמאָל נישט פאַרלאָזען, ער האָט זיך צו זיי באוויזען לעבעדיג אַם דריטען טאָג נאָך דער תקומה אַזוי ווי די הייליגע נביאים האָבען צופאָר נבואות געזאָגט וועגען ישוע המשיח".

דאָס, ליעבער לעזער, איז וועלט געשיכטע, וואָס קיינער קאָן נישט אוועק מאַכען מיט דער האַנד אָדער אַ דרעה טהון מיט'ן גראָבען פינגער ווי ביי אַ "פשעטל" און זאָגען "טאָמער פאַרקעהרט!" די תקומה פון ישוע המשיח האָט די שטאַרקסטע און בעסטע באַשטעטיגונג אין דער וועלט געשיכטע.

אין דער שטאָדט האַנאָווער, דייטשלאַנד, איז געהאַט באַגראָבען געוואָרען אַ דייטשע פרוי אויפ'ן קריסטליכען בית הקברות אַ קימאַ לן פון פיעלע יאָהרען צוריק. זי איז געווען אַ גאָטלויזע פרוי און זי האָט נישט געוואָלט אַז ישוע המשיח זאָל זי אויפוועקען פון קבר ווען ער וועט קומען צום צווייטען מאָל. זי האָט מסתמא געלעזען דאָס ברית חדשה און זי האָט געוואוסט אַז ישוע המשיח וועט קומען באחרית הימים צום צווייטען מאָל און אויפוועקען די טויטע. זי האָט שטאַרק געהאַסט אידען און אַזוי האָט זי אויך געהאַסט ישוע המשיח וואָס איז געווען אַ איד. זי האָט בעסער געוואָלט ליגען טיעף אין דער אדמה איידער ישוע, דער איד, זאָל זי פון דאָרט אַרויס נעמען. זייענדיג אַ רייכע פרוי ביים לעבען, האָט זי געלאָזט אויפבויען איהר קבר מיט קריסטאַלענע פעלזען און מיט מאַרמאָר שטיינער און אַ שילד געלאָזט אויפהענגען מיט דער אויפשריפט "צו עפענען דיעזען קבר איז פאַרבאָטען".

אָבער אַ פּאָר יאָהר שפּעטער האָט מען פּלוצים דערזעהן עפּעס אַ פלאַנצונג (אַזוי ווי אַ קליינער בוים) האָט זיך דורכגעשטופּט צווישען יענע שטאַרקע קריסטאַלענע שטיינער און וואַקסט צו אַזאַ גרויסקייט אַז עס האָט אָנגעהויבען אוועק צו שטופּען די שטאַרקע שטיינער פון אָרט כדי פּלאַץ צו מאַכען פאַר זיך. קורץ, דאָס בוימעלע וואָס איז אויפגעוואַקסען אַ שטאַרקע דעמבע, האָט צושמעטערט די קריסטאַלענע גרעניט שטיינער און דער קבר איז אַזוינאָך געעפענט געוואָרען צו להכעים דער פאַרשמאָרבענער פרוי וואָס איז דאָרט געלעגען. (מ'האָט יאָגבי געזאָגט אַז אַ זאָמען פון אַ בוים איז אין יענעם קבר אריין געפאַלען איידער מ'האָט עס צוגעמאַכט און דערפון איז יענער בוים אַרויסגעוואַקסען).

אין זכריה ו, לייענען מיר: "הנה איש צמח שמו ומתחתיו יצמח". ד"ה, דער משיח וועט הייסען צמח (שפּראָצלינג) און ער וועט פון זיך זעלבסט

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Avenue., Brooklyn N. Y.
Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.